GNM: Morfin

written by Vladimír Bartoš | 6. 11. 2022

Zdroj

Přeložil: Vladimír Bartoš

Co je morfin?

Morfin je opioidní analgetikum získávané ze sušeného latexu máku opiového [Papaver somniferum]. (**opiové máky** – mají bohatě vyvinutou soustavu mléčnice, které produkují hodně šťávy zvané latex, pozn. překl.) Opiový mák a z něj získané opium jsou známy jako lék proti bolesti již tisíce let. Ale až v letech 1803/1804 se německému lékárníkovi Friedrichu Wilhelmu Sertürnerovi poprvé podařilo izolovat hlavní účinnou látku ze surového opia. Krystalickou látku pojmenoval morfin, což je odvozeno od Morfea, řeckého boha spánku. V roce 1828 ji pak uvedl na trh jako silné analgetikum. Morfin je rovněž omamnou látkou, a proto se smí oficiálně používat pouze pod lékařským dohledem.

Jak se morfin používá v konvenční medicíně?

Morfin se v **konvenční medicíně** často a rád používá k léčbě **silné a prudké bolesti**, zejména v souvislosti s tzv. zhoubným nádorem, tj. rakovinou. Pokud jde o formu aplikace, existují retardované tobolky nebo tablety, kapky, rychle působící tablety, injekční roztoky, čípky a náplasti.

K léčbě akutní bolesti se morfin podává především parenterálně [obchází střevo]. Nejrychlejšího účinku se dosahuje intravenózním podáním. Kromě intravenózního podání se hojně využívá subkutánní podání [pod kůži = injekce], zejména v **paliativní péči**.

Morfin působí prostřednictvím mozku a centrálního nervového systému. Zabraňuje tak přenosu bolesti a snižuje pacientovo vnímání bolesti.

Jaké jsou důsledky použití morfinu?

Morfin tlumí bolest a zároveň zvyšuje náladu, čímž vyvolává euforický pocit. No, na první pohled to zní docela dobře, ale morfin má i závažné stinné stránky, které si lidé neuvědomují!

1. Je důležité vědět, že morfin okamžitě způsobuje u pacienta nejzávažnější psychické a mozkové změny. Morfin nevyhnutelně ničí morálku pacienta, takže od té chvíle nemůže snášet vůbec žádnou bolest. Protože bolest je něco subjektivního, pokaždé, když účinek morfinu odezní, pacienti pociťují, že se intenzita bolesti mnohonásobně vrací, než kdyby morfin vůbec neužívali. Proto je také nutné dávky morfinu průběžně zvyšovat.

2. Morfin je v nejvyšší míře návykový, tj. vytváří na něm závislost.

3. Morfin způsobuje u pacienta útlum dýchání, tj. zploštění nebo snížení

dýchání, v užším slova smyslu prostřednictvím poruchy řízení dýchání centrálním nebo periferním nervovým systémem.

4. Potlačen je také podnět ke kašli, což může vést ke snížení schopnosti vykašlávání hlenu/krve z průdušek/plic.

5. Snížení krevního tlaku [hypotenze] na hodnoty pod 100/60 mmHg.

6. Morfin vede ke zvýšení napětí hladké svaloviny střeva, což následně znamená střevní paralýzu. To znamená, že střevo zastaví svou trávicí činnost, prakticky stojí a nakonec **pacienti umírají morfinovou smrtí; hladoví a umírají žízní!**

Dr. Hamer o bolesti a morfinu

“Díky Germánské Nové Medicíně (Germanische Heilkunde) můžeme nyní přesně rozlišit, do které fáze nemoci bolest patří, jaké je kvality, jak dlouho bude trvat atd. Pokud například můžete pacientovi říci, že tato bolest kostí bude trvat asi 6-8 týdnů, poté se kost zahojí, nikdy jsem neviděl, že by pacient žádal o morfium, i když mu bylo nabídnuto.

Pacient si vytvoří mentální program sám pro sebe. Vnitřně se připravuje na fázi bolesti jako na těžkou práci. Pomáháme mu, aby se rozptýlil, jediné, kdy to nefunguje, jsou extrémně výjimečné případy. Může se například stát, že došlo k odvápnění několika kostních míst [= osteolýzám], ale příslušné související konflikty sebehodnocení se neřeší současně, ale jeden po druhém. To může vést ke kritickým situacím, protože fáze silné bolesti se postupným řešením konfliktů značně prodlužuje. Při rozptýlení pacientů mám zde na mysli také kabaret, komedianty, zábavné filmy, sborový zpěv, plavání, ale i zevní aplikace zmírňující bolest, akupunkturu, masáže atd.”

Lze tedy snadno dojít k závěru, že konvenční medicína bez mrknutí oka posílá do morfinové smrti ty, které předtím špatně léčila svými pseudoléčbami, jako jsou chemoterapie, transplantace kostní dřeně, ozařování, punkce a často nesmyslné operace a kteří jsou nyní považováni za “mimo další léčbu”.

Kdo tyto souvislosti pochopí s vědomím Germánské Nové Medicíny (Germanische Heilkunde), může se jen s hrůzou odvrátit od této brutální a nelidské konvenční medicíny. Pro úplnost je zde třeba také zdůraznit, že konvenční medicína má některé užitečné podoblasti, např. urgentní medicínu, úrazovou chirurgii, zobrazovací postupy, laboratorní postupy atd. a že je třeba je plynule začlenit do Germánské Nové Medicíny.